

Vlaamse Juristenvereniging

Deze bijdrage werd door de Vlaamse Juristenvereniging geselecteerd en valt buiten de redactionele verantwoordelijkheid van het Rechtskundig Weekblad.

Het belang van Juridische fitness

De vergelijking werd al vaker gemaakt: zowel de rechtsbedeling als de gezondheidszorg zijn een baatdienst van de moderne welvaartsstaat. Toch gaat er een veelvoud van financiële middelen naar volksgezondheid, in vergelijking met wat justitie krijgt.

De vergelijking zegt niet alleen iets over de keuzes die opeenvolgende generaties van beleidslieden moeten maken in het licht van de eeuwige beperkte inzetbare middelen. Ze is ook relevant voor maatschappelijke prioriteiten, waarbij het duidelijk is dat gezondheid in de meest ruime zin van het woord is uitgegroeid tot een van de hoogste waarden voor de hedendaagse mens. In die populariteit kan de rechtstaat zich nog niet verheugen. Niemand is ertegen, maar wie ervoor is, doet dat discreet.

Ach, *omnis comparatio claudicat*, wisten de Ouden al – of anders gezegd: vergelijkingen helpen ons te ontkomen aan de precisie. Dat neemt niet weg dat zij bronnen van inspiratie kunnen zijn, en dit niet enkel vanuit een budgettair perspectief.

Juridische en medische dienstverlening hebben immers wel meer met elkaar gemeen. Traditioneel vormden zij de kern-taak van de academische vrije beroepen, maar zoals dat gaat met tradities, is er ook hier sprake geweest van een evolutie, en volgen sommigen zelfs van erosie. Terwijl de juridische academische opleiding nog één en ondeelbaar lijkt te zijn, is de medische opleiding het voorwerp geweest van een veelvoud aan specialisaties en subspecialisaties. Natuurlijk is het fenomeen van de specialisatie ook niet onbekend in de juridische wereld, maar tot het doortrekken ervan naar de opleidingen is het nog niet echt gekomen. Daarenboven kent de juridische opleiding wel het relatief recente fenomeen van de paralegal, maar dit verdwijnt in het niet bij het

ruime aanbod aan paramedische diensten en opleidingen.

De tijd dat medische en juridische dienstverlening het exclusieve terrein was van zelfstandige vrije beroepers ligt ook ver achter ons. Zeker in de medische sector is de band tussen het sociale statuut en de aard van de dienstverlening zo goed als helemaal verbroken. Ambtenaren, werknemers en zelfstandigen verlenen dezelfde diensten, zonder dat dit gevolgen moet hebben voor de aard of de kwaliteit van die dienstverlening. In de juridische wereld is die evolutie minder uingesproken, maar even reëel. De traditionele juridische beroepen slagen er beter in de oude band te bewaren, maar kunnen niet voorbij aan de vaststelling dat er ook elders juridische diensten worden verleend, en dat dit ook gebeurt door ambtenaren en werknemers.

Het budgettaire perspectief mag dan al niet alleenzalmakend zijn, het is zonder meer een realiteit. En ook op dit terrein lijken medische en juridische dienstverlening zich in gescheiden werelden te bewegen. Zonder overheidsfinanciering en mutualisering is onze medische dienstverlening zo goed als ondenkbaar. Van haar kant kent de juridische dienstverlening weliswaar private verzekeringen, maar alle initiatieven om ook op dit terrein tot meer mutualisering te komen, zijn tot nader order gestrand, tot opluchting van de enen en teleurstelling van de anderen.

Wat leren we hieruit? Op het eerste gezicht niet bijzonder veel, hoogstens dat er grote verschillen bestaan en vele mogelijkheden. Dat is echter een ideale uitgangspositie om van elkaar te leren, niet door domweg te kopiëren, maar door in te zien dat er meer mogelijkheden zijn dan we op het eerste gezicht zouden vermoeden en dat nogal wat van die mogelijkheden beantwoorden aan echte of valse onmogelijkheden.

Tijd dus om de discussie open te gooien en de vraag te stellen welke

waarden en doelstellingen ten grondslag liggen aan de uiteenlopende keuzes die in de medische dan wel juridische sfeer gemaakt werden. Daarbij is het niet de bedoeling om de eenheidsworst van het grote intellectuele beroep uit te werken, maar wel om puntsgewijs van elkaar te leren, waarbij het ook een vorm van leren kan zijn te begrijpen waarom we elkaar beter niet imiteren.

Op 15 juni 2017 stellen de Vlaamse Juristenvereniging en de Vlaamse Vereniging voor Gezondheidsrecht de resultaten van hun onderzoek voor. Daarbij staan vier vragen centraal. Allereerst wordt gepeld naar disruptie in beide beroepsgroepen. Welke juristen heeft de samenleving binnen vijf jaar nodig? Hoe bereidt de medische wereld zich voor op diepgaande evoluties? Vervolgens keert onze blik terug naar de aarde en onderzoeken we hoe kwaliteit wordt beloofd. Creatieve en kwaliteitsvolle mensen behoudt men immers alleen wanneer hun werk naar waarde wordt geschat, maar hoe kunnen we creatief omgaan met beloningen?

Kwaliteit en creativiteit kan men voor een deel leren. Het belang van een degelijke opleiding mag dus niet worden onderschat. Maar hoe moeten we de professionelen van morgen opleiden? De vraag naar de specialisatie staat daarbij centraal. Ten slotte focussen we op de problematiek van het sociale statuut en de relevantie ervan voor onafhankelijke dienstverlening.

Zowel de onderzoeksvragen als de samenstelling van de panels staan garant voor verrassende inzichten over de toekomst van de juridische dienstverlening. Meer informatie vindt u op de hieronder vermelde webstek van onze vereniging.

Frank Judo

Voorzitter Vlaamse Juristenvereniging
www.vjv.be